

Publicerad 2010-11-26 10:15 av lyckeli

tack

inåtfärdas

det är som om frosten

blivit någonting att längta

gröper längtanshål i dig

och stöper mig att passa däruti

du är styrka och jag

är din

det passerar livspinade människor

som ett tåg utan nödbroms

min uppgivenhet

får inte längre plats

hukar mig vid dig

sippjar ångan

och stannar som mig själv

för en allra första gång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lyckeli med Poeter.se id #23606 innehar upphovsrätten